Între două pagini

Am lăsat fereastra deschisă
pentru lumina de mâine,
iar cartea a rămas pe masă
cu un semn din hârtie.

Pe stradă treceau anotimpuri,
în casă tăcea un ceas.
Eu învățam să păstrez
ce nu putea fi spus.

Și între două pagini,
fără zgomot,
începea dimineața.

Text original demonstrativ · Poezie · 176 × 250 mm · 12/16 pt

Geografia liniștii

Există un drum
    care nu cere pași,
doar răbdarea de a privi
    cum se așază lumina.

La capătul lui
nu este o poartă,
ci o masă
    și locul unei cărți.

Acolo,
    cuvintele
        învață să rămână.